

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעוועכי"א | בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל | בני ברק

השבת אבידה

רבי חנינא בן דוסא

הַשְׁבֵּת אֲבִידָה

אין אַ הייסער זומערדיגע טאג איז אַ מענטש אדורך געגאנגען
לעבן די שטוב פון רבי חנינא בן דוסא, אין זיינע הענט האט ער
געהאלטן צוויי צוגעבינדענע הינדעלעך (קאקארקא'ס), און ער
האט זיך געזעצט אפרייען לעבן די שטוב, ווען ער האט זיך
אויפגעוועקט איז ער ווייטער געגאנגען פארגעסנדיג דארט די
הינדעלעך.

צוליב דעם רעש און קרייען פון די הינדעלעך איז רבי חנינא בן
דוסא ארויס און האט געזעהן ווי צוויי הינדעלעך ליגן אויף די
ערד אן קיינער זאל אכטונג געבן אויף זיי, רבי חנינא האט גלייך
געזעהן אז די הינדעלעך האבן א סימן א רויטע בענדל האט זיי
ארום געבינדן ער איז באלד געגאנגען מקיים זיין די מצוה פון
הַשְׁבֵּת אֲבִידָה, ער האט געפרעגט די גאס דורכגייער'ס און קיין
איינער האט זיך נישט אנגערופן.

רבי חנינא בן דוסא האט באשלאסן זיך אפצוגעבן מיט די
הינדעלעך און זיי געבן צו עסן און טרינקען ביז דער בעל הבית
וועט צוריק קומען.

די צייט איז אדורך, די הינדעלעך האבן געלייגט אייער, און פון די
אייער זענען ארויס קליינע הינדעלעך זיי האבן זיך געמערט און
אנגעפילט רבי חנינא'ס חצר, זיי האבן געמאכט א גרויסע טומל
און זיי האבן געשטערט פאר די איינוואוינער'ס האט רבי חנינא
זיי פארקויפט און מיט די געלט האט ער געקויפט ציגן.

יארן זענען אריבער, און רבי חנינא'ס חצר איז אנגעפילט געווארן
מיט ציגן.

איין טאג איז דער בעל האבידה אדורך און האט דערקענט דאס
פלאץ, און ער רופט זיך אן צו זיין חבר וואס איז מיטגעגאנגען
מיט איהם: "דו ווייסט, מיט אסאך יארן צוריק בין איך דא געווען
און ב'האב דא איבער געלאזט הינדעלעך, ווער ווייסט וואס איז
געווארן מיט זיי", רבי חנינא האט עס געהערט האט ער איהם

אַרײַן גערופן צו זיך אין שטוב און האט איהם געפֿעטן אַ סימן,
דער מענטש האט איהם געגעבן אַ גוטע סימן און אויך די פֿארב
פונעם בענדל האט ער איהם געזאגט.

רבי חנינא האט איהם אַריינגעפֿירט אין חצר און האט איהם
געוויזן די ציגן און האט איהם געזאגט: "נעם דיינע הינדעלעך",
דער מענטש האט נישט געוואוסט וואס טוט זיך דא, ער האט
פֿארלוירן הינדעלעך און נישט קיין ציגן... האט רבי חנינא איהם
אלעס דערציילט.

דער מענטש איז אַרויס פון די שטוב פון רבי חנינא בן דוסא
פֿירענדיג אַ סטאדע מיט ציגן און ער הערט נישט אויף צו לויבן
רבי חנינא, און רבי חנינא האט איהם נאכגעשריגן לויב נישט מיר
מ'דארף נאר לויבן דעם באשעפֿער וואס האט געגעבן די מצוה
פון השבת אבידה.